

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇ.ਜੇ.

ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਨਿਧੀ ਲਿਮਿਟੇਡ., -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 39:

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)- ਗਾਰੰਟੀ ਬ੍ਰੇਕਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਆਰਟੀਕਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- 57, 83 ਜਾਂ 115 ਤੇ -ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX)-S. 135-ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ-ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟੀ ਬ੍ਰੇਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਲਾਗੂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 57 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 115 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨਵੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮਾਨਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੈਣਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ, ਸਬ-ਜੱਜ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 21.103-8-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਐਨ.ਐਨ. ਭਾਟੀਆ, ਅਤੇ ਵੀ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐੱਸ.ਐੱਮ. ਸੀਕਰੀ, ਏ.ਐਮ. ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਐਲ.ਐਮ.ਸੂਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਭਾਰਤ ਨਿਧੀ ਲਿਮਿਟੇਡ. (ਹੁਣ ਜਵਾਬਦਾਤਾ) ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਨੇ 21,103-8-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, 1 ਮਈ, 1944 ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.2. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ।

ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 26 ਮਾਰਚ, 1943 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ, ਕੱਪੜਾ ਵਪਾਰੀ, ਕਟੜਾ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਦੀ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਰਾਫਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P.33 ਤੇ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨੀ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਤਾ 11 ਜੂਨ, 1943 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਡਰਾਇੰਗ ਪਾਵਰ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਦਰਜ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ 65 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ 1

ਮਈ, 1944 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2, ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1944 ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 6) ਦੁਆਰਾ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ। 75,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰਨ- ਸੋਮ ਦੇਵ ਵੱਲੋਂ ਕਪਾਹ, ਨਕਲੀ ਰੇਸ਼ਮ ਅਤੇ ਉੱਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਮ ਸਰਨ ਸੋਮ ਦੇਵ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਮਿਆਦ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 12 ਸਤੰਬਰ, 1944 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 54) ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੁਝ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 25,000 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਡਰਾਇੰਗ ਪਾਵਰ ਦਾ ਮਾਰਜਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ "ਬੈਂਕ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਕੰਬਲ, ਟਵੀਡ ਅਤੇ ਪੱਤੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਲੇ ਉਨੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਟਾਕ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 29 ਅਗਸਤ, 1944 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਪੀ. 32), ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ, ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ" 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ"।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪੂਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ। ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਗੋਦਾਮ-ਕੀਪਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਗੋਦਾਮ-ਕੀਪਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਇਸ ਲਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ:-

"ਜੇਕਰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ 15 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ- ਦਲਾਲ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਬੈਂਕ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ, ਇਹ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਉਪਰੋਕਤ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਜੈਨ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਫਰਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਗਾਰੰਟੀ - ਦਲਾਲ. ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧੂਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 20,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਜੇਕਰ ਡੀ. ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ 20,000 ਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 1 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਘਟਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ. ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸਾਮਾਨ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੱਕ ਖਰੀਦ ਦੇ ਇਸ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਤੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਮਾਲ ਦੀ ਖੁਦ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਲ ਖੇਰਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਟੀਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸਾਮਾਨ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 356-4-0. ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 8 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ 21,103-8-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦਾ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਡਵਾਂਸ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਮਾਰਜਿਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਵਿਗੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ: -

- (1) ਕੀ ਭਾਰਤ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਭਾਰਤ ਨਿਧੀ ਲਿਮਟਿਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?
- (2) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- (4) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?
- (5) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 2 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ?
- (6) ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਵੱਲ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਬਕਾਇਆ ਹੈ?
- (7) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
- (8) ਕੀ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਬਦਲਾਅ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (9) ਕੀ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਤਰਾਜ਼, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- (10) ਰਾਹਤ.

ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਦਕਿ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਮਹਿਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਸੀਮਾ (ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3) ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। (ਅੰਕ ਨੰ. 8)। ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਿਹੜੇ ਨੁਕਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੂਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਹਨ:

ਸੂਟ ਦਾ ਵੇਰਵਾ	ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ	ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੀਰੀਅਡ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
57. ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪੈਸੇ ਲਈ	ਤਿੰਨ ਸਾਲ	ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਦਾ ਹੈ
83. ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ	ਤਿੰਨ ਸਾਲ	ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
115. ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਤਿੰਨ ਸਾਲ	ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ਜਿੱਥੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਾਂ (ਜਿੱਥੇ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਰੀ ਹੈ) ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 57 ਅਤੇ 115 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 57 ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 115 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 83 ਉਚਿਤ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਰਕਮ 1 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਤੱਕ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਹੈ।

ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰਕਮ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਨੇਕਲਾਲ ਕਾਲੀਦਾਸ ਸੇਠ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਲਾਲ ਦਯਾਰਾਮ ਲੁਵਾਰ (1) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਰੰਗਨੇਕਰ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਜੇ. ਵਾਡੀਆ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 83 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੱਤਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 6) ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੇਮ ਦੇਵ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਮੁਦਾ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਜ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰਾਇੰਗ ਪਾਵਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ 29 ਅਗਸਤ, 1944 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੰਨਾ 32) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੇਮ ਦੇਵ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲ. ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਹੈਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ (ਸਾਈਮੰਡਜ਼ ਐਡੀਸ਼ਨ), ਵਾਲੀਅਮ 18, ਪੈਰਾ 916 ਪੰਨਾ 499 'ਤੇ, ਜੀਨ ਮੈਕੋਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਇਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਕੈਨੇਡਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਟਕਿਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਬੇਕਸੂਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ"। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸੀ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1, ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਈ ਗਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਦੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਅਸਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੰਨਾ 54) ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ "ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖੇਪ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ"। ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਮਾਰਜਿਨ ਨਾਲ ਓਵਰ-ਡਰਾਅ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਮਾਲ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਸੀ, ਡਰਾਇੰਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 65 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਤਾਜ਼ੇ ਮਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਪੂਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1) ਦੁਆਰਾ, ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕੋ-ਇਕ ਗਵਾਹ, ਕਿ "ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਝੌਤਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ" ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਉਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਗੱਠਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਗਭਗ 25,000 ਰੁਪਏ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 49 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ 356-4-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਵਿਗੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ "ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚੈੱਕ ਕੀਤੇ" ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਰੇਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜੇ ਉਸਨੇ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੇਮ ਦੇਵ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦੀ 12 ਸਤੰਬਰ 1944

ਦੇ ਪੱਤਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 54) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਜੋ "ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ"।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਜੋ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 12 ਸਤੰਬਰ, 1945 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸਮਾਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1945 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 7) ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ 31 ਦਸੰਬਰ, 1945 ਤੱਕ, "ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ" ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੰਗੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 27 ਮਾਰਚ, 1946 ਨੂੰ, ਪੱਤਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੰਨਾ 9) ਮੈਸਜਰ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜੇਕਰ 30 ਮਾਰਚ, 1946 ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਗੀ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ" ਤਾਂ ਮਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ। ਬੈਂਕ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਪੂਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ "ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ" ਸੀ। 15 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ। 1947, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਗੱਠਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਫਿਰ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਿਆਂਦੀ। 30 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ 22,269-15-9.ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਰਾਮ ਸਰਨ-ਸੋਮ ਦੇਵ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 52 ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਫਲਤਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਾਲ ਨੇ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣਦਾਰ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਚਨਾ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ"। ਇਹ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੋਦਾਮ-ਕੀਪਰ ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸਨ, ਪਰ ਗੋਦਾਮ ਬੈਂਕ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਇਕੱਲੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇ। ਬੈਂਕ ਆਪਣੇ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਉਸ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ 13

ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 11)। ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਨੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਪੂਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟਾਕ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕਲਾਈਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਿਆ: -

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਫਾਈਲ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਕੇ ਪਲਟਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਪੱਤਰ ਨੰ. HO/LA/5/B. 1211, ਮਿਤੀ 13 ਨਵੰਬਰ, 1945 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਖਾਤੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਸਮਾਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1945 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟਾਕ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਪਰ ਸਾਡੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ

ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਟਾਲਦੇ ਰਹੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਦਸੰਬਰ, 1947 ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖੇ ਸਟਾਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਚਾਨਕ ਜਨਵਰੀ, 1948 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਪੂਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟਾਕ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ 'ਉਨੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਟਾਕ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ'। ਅਸੀਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਈ, 1944 ਤੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਟਾਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਗਾਰੰਟੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਲਈ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਘੋਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਰਮ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਟ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ।"

ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੱਤ ਗੰਢਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਪਤਾ ਉਦੋਂ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 15 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ 356-4-0 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 49 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ 25,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 49 ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਓਵਰਡਰਾਅਡ ਅਸਲ ਰਕਮਾਂ ਡਰਾਇੰਗ ਪਾਵਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਗਾਰੰਟੀ-ਦਲਾਲਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) A.I.R 1939 BOM 26.

(2) 1934 A.C 468

ਸੀਮਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਏ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।